

EN APPELL

Er De oppmerksom på hva *De* kan gjøre for å støtte vår forening? Si til alle som ikke er medlem hos oss:

Ved å støtte TT med Deres medlemskap oppnår De:

Billig losji på alle tilsluttede turistforeningers hytter.
Billig mat og losji for ungdom.

Å kunne gå i fjellet etter godt merkede ruter.

Å få en pen årbok med variert godt innhold og vakre bilder.

Å delta i foreningens møter og høre gode foredrag.

Å delta på billige og godt tilrettelagte turer — til sjøs og til lands — til historiske og vakre steder.

Å sette foreningen i stand til å utvide sin virksomhet i hele Trøndelag.

Å hjelpe til å gjøre ferdselen i fjellet tryggere, da vi bygger bruer, heisstoler, merker ruter, sørger for bedre samband og ettersøking, hvis uhellet er ute.

Å støtte naturverntanken. Den ligger foreningen sterkt på hjertet.

Å støtte naturvett-tanken, da også den ligger oss på hjertet.

Kort sagt: Støtt alle gode tiltak. Også det å ferdes i naturen.

DET VIL DE ALDRI ANGRE!

Bli med en tur til fjells

NILS BÖCKMAN

Vi velger denne gang å gå en tur på høsten, i slutten av august. Luften er sval og i de høyere fjellpartier har naturen allerede anlagt noe av høstens farveprakt. Ennu er folk på setrene der det drives seterdrift.

En ukes tur rundt i fjellet gir oss anledning til å klatre opp på høider som gir oss utsyn over kneisende fjellformasjoner, over åser som blåner bort og over de nærmeste flyene med rødgyldne multer mot de mørke brune bladene på multeplantene. På rabbene tegner røsslyngen sin sarte farve vakkert mot den grå reinlaven. Og så en farvesymfoni fra gult til blodrødt av blåbærlyng, mose og fjellkratt. Farvene er så vakkert avstemt, slik bare naturen kan det.

Idag er det siste etappe på fjellturen. Vi skal over et høidedrag frem til en seterdal hvor vi skal overnatte på seteren. Luften er klar og frisk og etter en herlig dag kommer vi i kveldingen frem så vi får utsyn over seterdalen. I bakgrunnen kneiser noen vakre fjell hvor der ennå ligger rester av snefonner. Solen som nu er lavt på himmelen, kaster et gyllent skjær over toppene og snefonnene lyser i svak rosa. Lenger nede begynner fjellfloraen med sin farveprakt og nede i lien mot setergrenden tegner forblåste fjellgran og furukrager mørke siluetter mot en farvesprakende skog av fjellbjørk. Setergrenden ligger øverst i fjellskogen og nedenfor et lite tjern i bunnen av dalen. Det står en liten tåkedis over tjernet i høstkvelden. «Tøkenet» som svenskene kaller det. Alt trer så skarpt og klart frem i den klare høstkvelden.

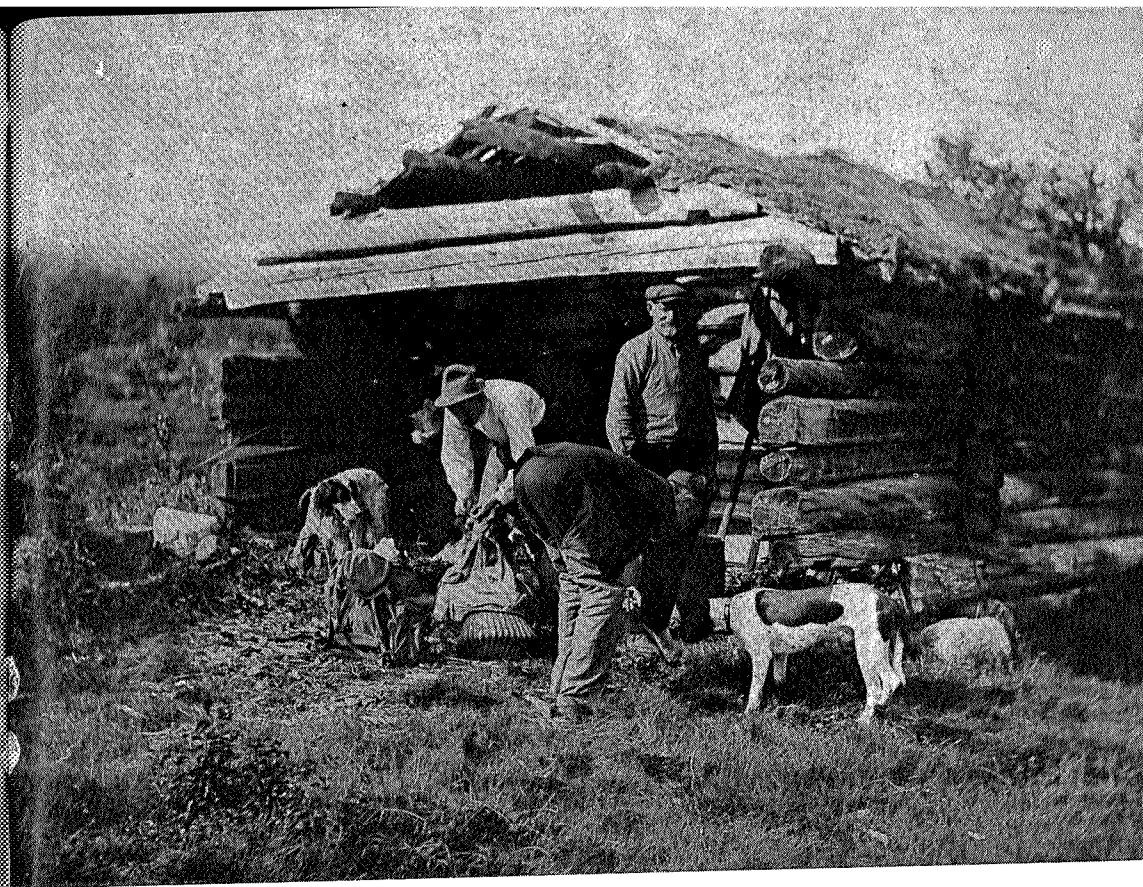
Vi må sette oss ned på en tue, kveike på pipa og riktig nyte det betagende synet. Det er så stille, så stille, og det ånder en slik fred

over hele landskapet, så vi har vanskelig for å rive oss løs selv om solen nu går ned og det begynner å senke seg et svakt tussmørke over billedet. Mens vi sitter der, høres med ett en fjern låt. Det er seterjentens kulokk.

Hør du hur bjällorna, hör du hur songen
den vallar och går och går vilse i vall.
Korna de råma och påskynda gången
följer i lint efter jentens trall.
Hør hur det ljuder kring myr och mo
Lilja, min Lilja, min Lilja min ko.
Ekkoet vaknar i bergigt bo
Svarar ur hellarne, långt norr i fjellarne
Lilja, min Lilja min ko.
Bjällorna dalrar, faller och stiger
Suset er stilla och vilar i ro.
Skogen er kvällstung, sømnig och tiger
Endast den kallande låten, går vallande
fram gjennom neiden kring myr och mo.
Natten er nära, solskenet rymer
se du i tjernet hur tøykenet står.
Skuggan forlängas, førtättas och skymer.
Snart øver skogarna mørkret rår.
Mørk sover tallen, mørk sover granen
dovare sorlar en bärgbekks fall.
Fjärnare hørs den høga sopranen
vallar och går och går vilse i vall.

Men nu mørkner det fort. Best å bryte opp og komme ned til seteren før det blir helt mørkt. I setervinduet lyser det fra peisen. Det blinker imot oss der vi rusler stien ned mot seteren.

Her tar setertausen mot oss med en vennlig hilsen som vanlig. Hun serverer herlig seterkost som smaker fortreffelig efter en lang dag i fjellet og etterpå kan vi kose oss med en pipe ved peisen og prate med seterfolkene om dagens og sommerens liv på seteren. Når vi så kryper tilkøis i sengebriskan hvor det dufter av seterhøy og frisk ener på gulvet så sovner vi som man bare kan gjøre efter en dag i fjellet.

Oppbrudd etter jakten.

Neste dag er vår fjelltur slutt. Vi skal ned i dalen hvor bilen venter oss for å kjøre tilbake til dagliglivets mas. Vi tar farvel med seterfolkene og rusler seterveien ned mot bygden. Et stykke ned i seterveien hvor der er utsyn tilbake mot fjellet, må vi stoppe. Vi kaster et siste blick tilbake mot seteren og fjellet. Det er som vi sier farvel til eventyrets Soria Moria slott.

Vel nede i dalen finner vi bilen og setter oss inn for å kjøre hjem. Ferden går efter en av disse ombyggede gamle veiene. Den er modernisert. Rett som en linjal skjærer den seg brutalt gjennom fjellknausene og går i store fyllinger og svakt doserte svinger der hvor gammelveien snodde seg rundt knauser og gikk i bakker opp og ned over høidedrag og bekkelar i nær kontakt og harmoni med

naturen. Vi kommer til et slikt sted hvor veien er ombygget. Nyveien er skåret brutalt gjennom fjellknausen. Men vi ser gammelveien der den snor seg rundt knausen og gir et herligt utsyn over dalen. Vi kjører av fra nyveien, inn på gammelveien og stanser der for å ta en rast. Vi faller i drøm om gamle dager da vi vandret tilfots langs gammelveien og det rinner meg i hu et dikt som stod i T.T.'s årbok for mange år siden.

Jag mins den gamla vägen väl ifrån min barndoms tid.
Jag gick den mången somrerdag i stilla ro och frid.
Den gikk i bakka upp och ned, och den var trang och smal
och skuggades av gran och tall och hvita björk och al
Och den var mjuk av gammalt bar och höstens falna löv
och den var trampad hundrad år av djurens hov och klöv.
I dalen mellan hjulens spår jag slätterblomman såg
och över bakkens sten och grus lineans matta låg.
Der doftade av skogsfiol av mossa och av bar
och bromsen surrade sin sång bort över myrens star.
Der hördes skjällor långt ifrån och bäkkens stilla brus.
Alt var så rofult och så trygt som i ett bommat hus.
Der kunne jag i drömmar gå och der fikk sinnet ro
och åkte der en bonde fram han sagde gjärna pro
och stannade sin bruna mär och bjöd mig åka med
och talade om bygdens nytt på gammalt bondesäd.
Så kom då den nya tiden, så brådskande radikal
En bredare väg nu bygdes så rak som en lineal
Och bygdens folk nu färdas i kjäror från Dodge och Ford
Ti tidens lösen er brådskä med alt jämt nya rekord.
Det ryker som ur en krater der folket nu åker fram
och blommornas färjer smutsas och skogen står grå av damm
Nu får man ei gå och drömma om blomduft blygsam och fin
men ha sina sinnen spända i lukt av gas och bensin.
Jag følger väl med i tiden och åker väl stundom bil
men føler mig ofta som främling och har ei den rätta stil
När barndomsminnena komma och talar om tider som flytt
då søker jag upp den gamla och krokiga vägen pånytt.

Men allting må ha en slutt. Så også vår rast på gammelveien. Vi får pakke sammen, sette oss inn i bilen og kjøre tilbake til hverdagslivet. Til bygater, til støien og maset.

Men senere kan vi om kvelden når vi er ferdig med dagens mas sette oss ned og tenke tilbake på de herlige dager i fjellet. Vi føler hvor det har styrket legeme og sinn og vi blir takknemlig for alt det fjellet gir oss.

Og jeg takker for følget med ønske om at også kommende slekter må få anledning til å oppleve hva turer i uberørt natur kan gi.

Knutsvollen i Brekken.

Karen Krog.